

er den store Masse, og fordi deres daglige Arbejde gør det mere nødvendigt for dem end for de fleste andre at nyde bjerstøl. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa det ærede Medlems Tanke eller Belæring i denne Retning. Naar han mente, at det var mærkeligt, at jeg ikke havde grebet begærligere efter, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard) fremkom med, har jeg dog fremsat det som en Mulighed, at man kunde gaa ind derpaa, for saa vidt ikke de jmaa Ulbruggere, som jo ogsaa høre med til vore Medborgere, skulde lide for meget derunder. Jeg har ment, at det var værdt at tage under Overvejelse, og hvis man kunde komme til et Resultat i denne Retning, vilde jeg ikke have noget mod det; kan der bæres noget af Ulbruggerne, har jeg ikke noget mod det. Men som sagt, det staar mig ikke klart, om det kan lade sig gøre, det bør underøges, og man bør saa handle derefter. Naar det ærede Medlem mente, at det at nedlægge Afgiften for Sufferroedyrkerne i Virkeligheden ikke var til Gavn for den kapitalistiske Klasse, da kan det jo være. Men det er dog den besiddende Klasse, der er Sufferroedyrkerne her til Lands; det kan der ikke strides om, deres Rigdom og Formue skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Men det er adskillige Millioner, der stikke i dette Aktieforetagende, og mange af vore Rigmænd ere sikkert de største Aktionærer i dette Foretagende; og efter de Udtalelser, der fremkom forleden, ser man ikke, at der er Spor af Grund til det, thi det er ikke modbevist, hvad det ærede Medlem fra Listed (N. Andersen) og senere det ærede Medlem fra Fyn (N. Jensen) her fremkom med. Hvis det forholder sig saa, er der ikke ringeste Grund til at beskytte dem ud over det, hvormed de ere beskyttede, og ikke fjerneste Grund til at nedlægge Afgiften, thi de saa mere ud af deres Land end nogen anden Landmand. Hvorfor skulde man da beskytte dem? Det forstaar jeg ikke. Jeg ser derfor ikke rettere, end at jeg har haft fuldstændig Ret i min Paastand om, at naar man vil beskytte Sufferroedyrkingen, vil man beskytte den besiddende Klasse, og naar man vil lægge større Skat paa, vil man bestaa de mindre bemidlede her i Landet. Jeg tror altsaa ikke, det ærede Medlem har nogen Ret til at paastaa, at jeg er kommen til at forsvare den kapitalistiske Besidders Klasse. — Der er fremkommet Udtalelser fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard), der begge gik ud paa, at begge de ærede Medlemmer havde samme Syn paa denne Sag,

som de havde den Gang, Øststatloven blev vedtaget. De se i Øllet et udmærket Skatteobjekt. Ja, det gør jeg ogsaa, paa en vis Maade. Jeg kan herom sige ligesom de nævnte to ærede Medlemmer, at ogsaa jeg ser fra mit Synspunkt paa denne Stat skaturat paa samme Maade som den Gang, den blev vedtaget. Jeg kan godt se, at Øllet er et godt Skatteobjekt i den Forstand, at det bringer mange Midler i Statskassen, men i øvrigt gaar jeg aldeles ikke ind paa, at det er et godt Skatteobjekt. Det er nemlig et uretfærdigt Skatteobjekt; saaledes saa jeg paa det den Gang, og saaledes ser jeg paa det endnu. Man kan nok saa meget sige, at Folk kunne lade være at drikke, men man kan ogsaa ligesaa godt sige, at Folk kunne lade være at spise. Det er nu en Gang blevet en Nødvendighedsartikel for mange Mennesker her i Landet. Det er ikke Lüksus, naar man drikker bjerstøl med Maade, thi det er en god Drif, som mange Arbejdere nyde med Velbehag og have godt af. Man kan jo godt sige, at Vin er Lüksus, at Brændevin er Lüksus, og at alt af den Slags Ting er Lüksus, men naar det først er blevet Nødvendighedsartikler, der bruges som saadan, kan man ikke betragte det som Lüksus. Naar man beskatter Øl, Brændevin, Brød, kort sagt Livsforødenhederne, saa er det absolut at bestaa dem, der ere daarligt stillede i Samfundet, uden at tage Hensyn til, hvor Skatten burde lægges, og til, hvem der kan bære Skatten. Der er mange Røster, der gøre sig gældende i den Retning. Den Gang vi fik Ølskatten, vare de fleste stemte for den, hovedsagelig fordi den skulde hemme Drikkeriet her i Landet, men hvor mange Udtalelser har man ikke senere hørt om, at man var bange for, at Indtægten af Skatten skulde gaa ned, saa at Statskassen ikke kunde saa de fornødne Midler. Nej, det er intet retfærdigt Beskatningssystem, og det kommer ikke Drikkeriet til Livs. Forbruget er maaske gaaet lidt ned, men det stiger stadig væk og vil snart være det samme igen. Man skal ikke lægge Skat paa Folks Livsforødenheder. Nej, beskat Kapitalen, den store Indtægt, beskat dem, der have noget at betale af, og lad os saa ved andre nyttige Samsundsforanstaltninger saa Folk fra at nyde for meget Spiritus, søge at saa dem vendte til andre Tanker end at nyde Spiritus. Det tror jeg, man gør klogere i end at lægge Byrder og Skatter paa dem og ruinere dem endnu mere, end de ere i Forvejen. — Jeg vil til Slutningen sige til de ærede Medlemmer fra Randers Amts 3dje Valgkreds og Kjøbenhavns